

Κινητοποίηση του περασμένου χειμώνα στα Σκόπια, έξω απ' το super-market Vero (ο γνωστός Βερόπουλος) για την παράνομη απόλυση μητέρας άρρωστου παιδιού

Οι εθνικιστές, αλλά και οι σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις, θέλουν ταξικό εμφύλιο εργατών για να εξασφαλίσουν τα κέρδη των κεφαλαιοκρατών.

Διαβάστε την επιστολή που έστειλε εργαζόμενος από εργοστάσιο στην Δημοκρατία της Μακεδονίας προς το συνδικαλιστικό τομέα της οργάνωσης Levica. Θα μπορούσε να είναι και από τα **VERO** (τον ελληνικό ΒΕΡΟΠΟΥΛΟ όπου τον χειμώνα έγινε αγώνας ενάντια σε παράνομη απόλυση στο Mall των Σκοπίων. Από την κινητοποίηση εκείνη είναι και η φωτογραφία που συνοδεύει την ανάρτηση). Θα μπορούσε να είναι και από κάποιο εργοστάσιο στην Σίνδο ή κάποιο εμπορικό στην Τσιμισκή...

Η εταιρία Mak Progres-Vinchini-Svit Donia έχει περισσότερους από **400** εργαζόμενους σε **5** εργοστάσια που παράγουν φαγητό και έχουν διάφορες μάρκες/φίρμες (Vincini, Soncheva dolina, Amonia). Αρχικά ήταν μέρος μιας κρατικής εταιρίας της γιουγκοσλαβικής περιόδου που ονομαζόταν «Progress» (Πρόοδος), η οποία κατά τη διάρκεια της μετάβασης διασπάστηκε και εξαγοράστηκε από κερδοσκόπους.

Η επιστολή του εργαζόμενου είναι αυτή:

“Η κατάσταση στο Mak Progres-Vinchini-Svit Donia-Prilep έχει ως εξής.

Καταρχήν, δεν παίρνουμε ούτε τον κατώτατο μισθό των **12.000 δηναρίων** (λιγότερο από **200** ευρώ) – τα αφεντικά δε μας δίνουν **400 δηνάρια** λέγοντας ότι τα χρειάζονται για τα έξοδα μετακίνησής μας (τα οποία συχνά πληρώνουμε μόνοι μας και τις περισσότερες φορές δεν τα χρησιμοποιούμε, επειδή αναγκάζομαστε να δουλεύουμε υπερωρίες για να εκπληρώσουμε τα στάνταρντς που είναι επίτηδες πολύ υψηλά – τα ίδια στάνταρντς είναι υποχρεωτικά και για τους ανάπηρους εργαζομένους επίσης).

Όλοι οι εργάτες δουλεύουν τα Σάββατα, ακόμα και οι ανάπηροι και οι έγκυες.

Τα **Σάββατα δεν πληρώνονται**, ούτε και οι **υπερωρίες**, και είναι **υποχρεωτικά**. Αν δε δουλέψουμε, τιμωρούμαστε. Μερικές φορές δουλεύουμε και Κυριακές.

Δικαιούμαστε ένα **20λεπτο διάλειμμα**, αλλά χρησιμοποιούμε μόνο ένα **10λεπτο**, επειδή η κουζίνα είναι πολύ μικρή, αλλά ακόμα κι αν δεν ήταν, όλοι βιάζονται να τελειώσουν τη δουλειά τους για να γλιτώσουν την υπερωρία.

Πιστεύαμε ότι μόλις το εργοστάσιο μεταφερόταν από το Vincini, η κατάσταση θα άλλαζε δραματικά, το οποίο συνέβη τους πρώτους δύο μήνες. Τώρα όλα είναι όπως ήταν πριν. Με ποια δικαιολογία κρατάνε τα χρήματά μας; Γιατί πληρωνόμαστε 11.000 δηνάρια αντί για 12.000, παρόλο που δουλεύουμε και τα Σάββατα;

Δε μας δίνουν πρόσβαση στους οικονομικούς υπολογισμούς τους, επομένως δε γνωρίζουμε. Θέλουμε να έχουμε πρόσβαση στους οικονομικούς υπολογισμούς. Θέλουμε να μην δουλεύουμε τα Σάββατα και τις Κυριακές, ή αν δουλεύουμε όταν είναι απαραίτητο, θέλουμε να πληρωνόμαστε τον μισθό του Σαββατοκύριακου (που είναι υψηλότερος από αυτόν των καθημερινών).

Δε θέλουμε να δουλεύουμε στις εθνικές γιορτές, γιατί δεν πληρωνόμαστε για αυτές τις μέρες, ενώ θα έπρεπε.

Την εβδομάδα πριν το Πάσχα δουλεύουμε διπλές βάρδιες μόνο και μόνο για να μην δουλέψουμε τη μέρα πριν το Πάσχα. Πιστεύαμε ότι τα πράγματα θα αλλάξουν με τη νέα κυβέρνηση, αλλά όλα παρέμειναν ακριβώς τα ίδια. Πριν τρεις μήνες ένα Σάββατο ένας επιθεωρητής εργασίας ήρθε και μαζί με έναν διευθυντή/υπεύθυνο/προϊστάμενο και ρώτησαν μια εργάτρια αν δουλεύει το Σάββατο -παρόλο που ήταν Σάββατο- και φοβήθηκε και απάντησε ότι δούλευε μόνο όποτε ήταν απαραίτητο. Πιθανόν ο επιθεωρητής εργασίας δεν ήθελε να κάνει τίποτα, αλλά και να ήθελε να κάνει κάτι, δε θα μπορούσε, επειδή φοβάται για τη δουλειά του.

Ποιος θα μας βοηθήσει; Είναι αυτή **ζωή για όλους**;^{*}

Ζητήσαμε μια συνάντηση με την εταιρία, αλλά αρνήθηκαν και είπαν ότι ο κάθε εργαζόμενος μπορεί να πάει και να ρωτήσει ό,τι θέλει μόνος του/της.

Θέλουμε μισάωρο διάλειμμα, ρεπό και πληρωμένη την εργασία του Σαββατοκύριακου.

Θέλουμε, επίσης, να πληρωνόμαστε όταν δουλεύουμε τις εθνικές γιορτές. Και θέλουμε να γνωρίζουμε τι δύναμη έχουν τα αφεντικά πάνω μας, επειδή μας απειλούν και μας τιμωρούν. Αλλά όλοι φοβούνται να τα καταγγείλουν αυτά στην Επιθεώρηση Εργασίας. Είναι λυπηρό να βλέπει κανείς πώς απειλούν τους αναπήρους. Είναι σωματικά και πνευματικά ανάπηροι άνθρωποι που γελοιοποιούνται από τους ανωτέρους τους και εξαναγκάζονται να κάνουν πράγματα τα οποία δεν μπορούν. Και παίρνουν και τον κατώτατο μισθό.

Δουλέψαμε σε αυτή την εταιρία για πάνω από **15 χρόνια**, αλλά μόνο **5 χρόνια** αναγνωρίζονται επίσημα από την κυβέρνηση για να υπολογιστεί η σύνταξη. Απαίσιο και λυπηρό."

^{*}**«Ζωή για όλους»** ήταν το επίσημο σύνθημα των εκλογών για το *Social-Democratic Union of Macedonia's* (το κόμμα του Ζάεφ).